

Gade (SF):

Det sidste er jo rigtigt, men det kommer an på, hvad det er for 90, man tæller til, og det er De Radikales problem.

Jeg vil bede om ministerens kommentar til mit spørgsmål om klageadgang. Jeg stillede godt nok ikke ministeren et spørgsmål, men jeg rejste diskussionen. I bemærkningerne til lovforslaget ad §§ 52-57 skriver man, fordi det nu er en bredere kreds, der berøres af reguleringerne:

»Denne omstændighed gør det nærliggende at overveje, om klageadgangen skal omfatte en større kreds af klageberettigede end den, der i dag er klageberettiget efter kemikalieloven.«

Jeg rejser det, fordi jeg synes, at det, der står her, er rigtigt. På den anden side synes jeg ikke, man har taget konsekvenserne af det i oplægget, og jeg vil gerne gentage, at vi mener, det betyder, at de grønne organisationer burde ind i billedet her, og det vil jeg altså gerne have ministerens kommentarer til.

Dernæst er der det spørgsmål, at Danmarks Naturfredningsforening har udtalt frygt for, at dette her lægger op til forureningskvoter. Jeg har ikke selv tolket forslaget sådan, men jeg vil bede ministeren svare på, om det kan tolkes sådan.

Jeg synes, Fremskridtspartiet på en måde har ret i at påpege, at forslaget indeholder virkelig mange bemyndigelser, og derfor er det vigtigt, hvordan de bruges. Jeg mener egentlig også, at Fremskridtspartiet har lidt ret i, at det er et demokratisk problem, at der er så mange bemyndigelser. På den anden side er det jo en lovgivning, som det er ganske svært at administrere uden mange bemyndigelser, dels fordi vi regulerer via EF-beslutninger, dels fordi der simpelt hen er tale om så forfærdelig mange stoffer. Det er derfor, jeg vil opfordre ministeren til enten under udvalgsarbejdet eller her at gå lidt videre i en konkretisering af, hvordan hun vil bruge disse bemyndigelser, altså give os en sikkerhed for, at vi får den meget stærkere indsats efter de principielle hovedlinier, som vi støtter. Det afgørende er jo, om det bliver gennemført, og det må vi drøfte videre under udvalgsarbejdet.

Må jeg endelig fremsætte en sidste kommentar til Fremskridtspartiets fremturen. Jeg ser dette forslag som et mellemforslag, indtil vi kommer i den rigtige position om den slags stoffer, nemlig at der er omvendt bevisførelse.

Vi bør have en lovgivning her i landet, der indebærer, at det er virksomhederne, som skal bevise, at de produkter, de vil sælge, ikke er farlige. Det må være målsætningen, og jeg opfatter dette her, ikke som at vi er nået dertil, men at vi bevæger os lidt i den retning, især hvis der er politisk power – hvis man må bruge det udtryk – bag udmøntningen af forslaget, i de ressourcer, der sættes af til det, og i den målsætning, der lægges til rette i Miljøministeriet, når det skal gennemføres. Det er praksis, der kommer til at vise, om denne lovgivning bliver et fremskridt. Ellers kan vi risikere, at vi indkasserer EF-ulempen, uden at der egentlig sker andet, end at vi afgiver nogle pæne hensigtserklæringer.

Knud Lind (FP):

SF's ordfører er lidt bange for, om der overhovedet sker nogen fremskridt. Alle disse pæne intentioner – altså set med SF's øjne – har SF overhovedet ikke nogen garanti for. Og SF har jo netop påpeget, hvori usikkerheden ligger, nemlig i miljøministerbeføjelserne. Det er dem, der er baggrunden for, at SF ikke har den garanti, de hungre efter.

Jeg så, ministeren gik ned for at lede efter industriens skriftlige ros. Jeg tror nu, at industrien, hvis de i en enkelt sentens skulle have rost noget, ville have sendt det til udvalget, men det har de ikke.

Alt i alt skulle man ikke tro, det var en borgerlig regering, der havde lavet disse forslag til lovændringer. SF og Socialdemokratiet kunne ikke have gjort det værre. Venstre og De Konservative går faktisk hånd i hånd med de socialistiske partier, så vi kan ende som Østlandene.

I ministerens skriftlige fremsættelse oplyser man, at der åbnes muligheder for forenklinger på miljøbeskyttelsesområdet. Selv med min bedste vilje kan jeg ikke se de forenklinger og slet ikke, når jeg læser, at klagekredsen skal udvides til brancherne, virksomhederne, de ansatte og naboer til virksomhederne, ligesom brugeren af de producerede varer kan blive berørt og skal høres.

Jeg vil i øvrigt gerne vide, hvilke organisationer ministeren mener der bør være klageberettigede, inden vi vedtager dette lovforslag.

Til slut skal jeg blot sige, at man må undre sig noget, når man ser reglerne vedrørende meget